

той часъ да говори Виргинія нему послѣдую-
щы-те пресѣчены слова . . . . „ Тебе ради по-
“хождамъ . . . тебе ради; кого-то видѣхъ да
“ся утяжчавашъ за да хранишь два немощны
“домове. Ако бы да стана богата, съ намѣре-
“ніе самъ да ти отдамъ хиляда пути за добри-
“ны-те кои то си намъ сторилъ. Има ли бога-
“тство, кое-то да е достойно за твое-то прия-
“телство? Що ми казувашъ за рода си? Ей,
“и ако юще бы было возможно да добыя бра-
“тъ, негли щѣхъ избра другиго освенъ тебе?
“О Павле, Павле! ты ми си много по драгъ
“отъ братъ! Колко ся трудихъ да тя успокоя
“далекъ отъ мене! Желаяхъ да ми помогнишь
“за да ся отдѣля отъ себе си, доклѣ благово-
“ли Богъ да благослови наше-то соединеніе;
“Сега оставамъ, похождамъ, живѣя, умирамъ;
“стори ми щото искашь. О дѣвойке безъ доб-
“родѣтель! сопротивихася на твои-те милванія
“и побѣждавамся съ твоя-та жалость.

Слѣдъ твоя рѣчи Павелъ я грабна на ру-
цѣ-те си, и катоя держеше стиснато, извыка съ
страшенъ гласъ. „ Похождамъ съ нея! нищо
„ не може да мя раздѣли! „ Всн ся затекохне
при него. А Госпожа Латуръ му рече: „ Сын-